

targeta postal (TIC)

Peça rectangular de cartró o cartolina fina preparada per a escriure i enviada per correu tradicional sense necessitat d'usar un sobre. A partir de l'any 1860 hi havia més tradició d'ús d'estes targetes postals ja que eren més econòmiques i amb menys costos que les cartes de correu tradicional (vegeu **carta TIC**).

La primera targeta postal emesa a Espanya va ser a l'any 1873, quan la seua única funció era comunicar i no contenia imatges ni cap il·lustració. No va ser fins a l'any 1890 que les postals inclouran il·lustracions.

És a partir del segle XX quan tenen més popularitat. En els anys 20, la targeta postal ja estava consolidada com a mitjà de comunicació (vegeu **mitjà de comunicació TIC**). A més a més, s'amplia la seua funció per afegir-ne una funció de promoció de destins turístics.

La popularitat de les targetes postals a Benidorm i amb il·lustracions de la ciutat augmenta amb l'auge del turisme. Hem de tindre en compte que este mitjà de comunicació va ser fonamental per a la divulgació a nivell mundial de fotografies de diferents llocs del món. I, per suposat, a Benidorm, les postals van servir per a promocionar la població sobretot a principis dels 60 amb panoràmiques de les platges a través dels turistes que les utilitzaven sovint. Va ser així com Benidorm i la seua imatge començava a eixir a l'exterior d'una forma més o menys ràpida a través dels mitjans de comunicació existents a l'època.

Un exemple d'açò i de la rapidesa de la utilització al poble de les targetes postals, el trobem a Benidorm en el seus *Butlletins Municipals*. Al mes d'octubre de 1959, a un Ple de l'Ajuntament, rebien una proposta d'un senyor, Lorenzo Navarro Guerra, per a cursar postals de Benidorm, però se li contesta que encara que ho consideraven molt interessant, no podrien atendre la suggerència i es tindria en compte per al proper any. No obstant això, i en un acord del ple de l'Ajuntament, de desembre del mateix any, ja es va aprovar una despesa de 840 pessetes que s'havia

realitzat a un establiment anomenat *Toledo*, que venia bijuteria i novetats, per la compra de 240 targetes postals de Benidorm, amb les quals es va obsequiar als propietaris d'agències de viatges angleses, que feia poc havien visitat la vila amb fins publicitaris. Estes targetes postals tenien un preu de dues pessetes cadascuna.

Podem imaginar i després d'eixes decisions, a Benidorm dels anys 60, ja es venien infinitat de postals i també gent de Benidorm començava a cartejar-se amb estrangers, mitjançant l'afluència de turisme i mitjançant els hotels. Rosamari Pérez, una adolescent en aquella època, recorda com rebia multitud de postals de gent de tota Espanya, després de publicar un anunci a la revista *Lecturas* de l'època. Com que ella parlava anglès i això no era molt comú en gent de poble, hi havia gent que la volia conèixer i rebia moltes targetes postals de tota Espanya. Així, ella també coneixia món a través de les imatges de les postals, sense haver de viatjar. Quasi com ara amb un email o una imatge de Whatsapp. Segurament, gent d'altres llocs també coneixien Benidorm gràcies a les targetes postals.

De vegades, fem servir la paraula postal, en la nostra parla actual, per a descriure situacions agradables, com: *Quina vista més preciosa. És de postal! O eixa foto que has fet és de postal!*

Hui en dia, continuen utilitzant-se les postals però molt menys i com a anècdota d'enviar a algú on has estat de viatge. El fet que un missatge per whatsapp amb una imatge d'on estàs siga instantani, ha trencat aquella màgia del temps que passava mentrestant algú enviava la postal amb la il·lusió que el destinatari la rebera quan fóra i sense pressa i l'emoció de la persona que la rebia de saber com el remetent havia fet l'esforç de triar una postal, comprar-la, comprar el segell (vegeu **segell TIC**), escriure el text i les dades, comprar el segell, apegar-lo, buscar una bústia i enviar-la. (Revisat, 7-11-2018).